

خلاصه دروس علوم آزمایشگاهی

بیوشیمی

خلاصه دروس علوم آزمایشگاهی

بیوشیمی

تألیف

شهناز اسماعیلی

دانشجوی دکتری بیوشیمی بالینی

دانشگاه تربیت مدرس تهران

ویراستار

بهناز اسماعیلی

دانشجوی دکتری ایمونولوژی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

زیرنظر

دکتر هوشنگ امیررسولی

دانشیار بیوشیمی بالینی

مدیر گروه علوم آزمایشگاهی

کتاب ارجمند

سرشناسه: اسماعیلی، شهناز، ۱۳۵۷ - عنوان و نام پدیدآور: بیوشیمی / تألیف شهناز اسماعیلی. مشخصات نشر: تهران: کتاب ارجمند، ۱۳۹۲. مشخصات ظاهری: ۴۴۴ ص قطعه: بالتویی شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۰۰-۳۰۳-۴ وضعت فهرست‌نویسی: فیبا یادداشت: بالای عنوان: خلاصه دروس علوم آزمایشگاهی عنوان دیگر: خلاصه دروس علوم آزمایشگاهی. موضوع: زیست‌شیمی - راهنمای آموزشی (عالی)، زیست‌شیمی - آزمون‌ها و تمرین‌ها (عالی)، دانشگاه‌ها و مدارس عالی - ایران - آزمون‌ها ردیبدنی کنگره: ۱۳۹۲، ب۹/۱۵۴ QD۴۱۵/۵۷۲/۰۷۶ ردیبدنی دیوی: ۳۱۳۸۶۸۶ شماره کتابشناسی ملی:	شهناز اسماعیلی بیوشیمی ویراستار: بهناز اسماعیلی زیرنظر: دکتر هوشنگ امیررسولی فروخت: ۲۱۰ ناشر: انتشارات کتاب ارجمند صفحه آرا: پرستو قدیم‌خانی طراح جلد: احسان ارجمند چاپ: سامان، صحافی روشنک چاپ اول، بهمن ۱۳۹۲، ۱۱۰۰ نسخه www.arjmandpub.com این اثر، مشمول قانون حمایت از مؤلفان و تصنیفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است، هر کس تمام یا قسمتی از این اثر را بدون اجازه مؤلف (ناشر) نسخه یا پخش یا عرضه کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.
---	--

مرکز پخش: انتشارات ارجمند

دفتر مرکزی: تهران بلوار کشاورز، بین خ کارگرد و ۱۶ آذر، پلاک ۲۹۲، تلفن ۸۸۹۸۲۰۴۰
شعبه اصفهان: خیابان چهارباغ بالا، پاساز هزارجریب تلفن ۰۳۱۱-۶۲۸۱۵۷۴
شعبه مشهد: پاسار امیر، طبقه پایین، انتشارات مجید دانش تلفن: ۰۵۱۱-۸۴۴۱۰۱۶
شعبه باطن: خیابان گنج افروز، پاساز گنج افروز تلفن ۰۱۱۱-۲۲۷۷۶۴
شعبه رشت: خیابان نامجو، روپروری ورزشگاه عضدی تلفن ۰۱۳۱-۳۲۳۲۸۷۶
شعبه ساری: بیمارستان امام، روپروری ریاست تلفن: ۰۹۱۱۸۰۲۰۰۹۰
شعبه کرمانشاه: خ مدرس، کتابفروشی دانشمند، تلفن ۰۸۳۱-۷۲۸۴۸۳۸

بهای: ۲۰۰۰۰ تومان

با ارسال پیامک به شماره ۰۹۹ ۰۹۹ ۰۰۰ ۰۰۰ ۱ در جریان تازه‌های نشر ما قرار بگیرید:

ارسال عدد ۱:	دربافت تازه‌های نشر پژوهشی به صورت پیامک
ارسال عدد ۲:	دربافت تازه‌های نشر روان‌شناسی به صورت پیامک
ارسال ایمیل:	دربافت خبرنامه الکترونیکی انتشارات ارجمند به صورت ایمیل

تقدیم به

پدر عزیز و مادر مهربانیم

و تمامی شیفتگان علم

مقدمه مؤلف

به نام پروردگار یکتا

در حال حاضر تعداد کتاب‌های بیوشیمی که در اختیار دانشجویان علوم پزشکی قرار دارند، بسیار متنوع و گسترده است. تعداد این کتاب‌ها از یک سو و پراکنده‌گی مطالب موردنیاز و مفید و قابل استفاده برای دانشجویان علوم آزمایشگاهی، ما را بر آن داشت که کتاب بیوشیمی برای دانشجویان علوم آزمایشگاهی تهیه و تدوین نماییم.

منابع اصلی مورد استفاده در این کتاب، شامل بیوشیمی هارپر و لنینجر است که هر دو کتاب، جزء کتاب‌های مرجع بیوشیمی عمومی محسوب می‌شوند. در کنار مطالب ذکر شده از این مراجع، بسیار مطالب موردنیاز و ضروری برای دانشجویان علوم آزمایشگاهی، از کتاب‌های مرجع بیوشیمی بالینی مثل تیتر و دیویدسون، گردآوری شده‌اند.

مطالب این کتاب به فصل‌های مختلف تفکیک شده و در پایان هر فصل سؤالات مرتبط با هر فصل که در امتحانات کارشناسی علوم آزمایشگاهی استفاده شده‌اند، آورده شده است. این کتاب علاوه بر رفع نیاز دانشجویان مقطع کارشناسی، می‌تواند برای دانشجویان مقاطع تحصیلی نیز مفید باشد. امید می‌رود مطالب جمع‌آوری شده نیاز دانشجویان رشته علوم آزمایشگاهی را به داشتن کتاب بیوشیمی مرتبط با این رشته مرتفع سازد.

شهرناز اسماعیلی

مقدمه

بسمه تعالیٰ

علم بیوشیمی، ضمن اینکه جایگاه رفیعی را در میان علوم پزشکی دارد، در برنامه آموزشی رشته‌های مختلف پزشکی نیز سهم عمده‌ای را به خود اختصاص داده است. بسیاری از کتاب‌های بیوشیمی به ویژه کتب آموزشی بیوشیمی، که تاکنون به رشته تحریر درآمده‌اند، کلیات مطلب را مورد بحث قرار می‌دهند و از آنجایی که دانشجویان، علاوه بر درس بیوشیمی، دروس مهم دیگری نیز دارند، مطالعه کل مطالب کتاب در عمل مقدور نیست و یا کاهی از حوصله دانشجویان خارج است. لذا، کتاب‌هایی از جنس درستامه، ضمن اینکه کلیات مطلب را در حد آماده‌سازی دانشجو برای امتحانات، مورد بحث قرار می‌دهند، به دلیل شیوه خاص نگارش، موجب خستگی دانشجویان نیز نمی‌شوند.

به عنوان شخصی که سالیان متمادی در کسوت مدرس دانشگاه، تدریس بیوشیمی را برای رشته‌های مختلف پزشکی و پیراپرشنگی در دانشگاه‌های مختلف به عهده داشته‌ام، به خوبی بر این امر واقف‌ام که وجود منبع درسی مناسب، ساده با متن روان، نه تنها شانس موفقیت دانشجویان در امتحانات مختلف را افزایش می‌دهد بلکه در کسب موفقیت آنها در آزمون‌های کنکور کارشناسی ارشد نیز بسیار مؤثر است. به زعم اینجانب کتاب حاضر به علت شیوه نگارش بسیار خوب آن نه تنها از سادگی و روانی کافی برخوردار است، بلکه طوری نوشته شده است که فهم مطالب مهم و اساسی بیوشیمی را آسان می‌نماید.

لذا ضمن آرزوی موفقیت برای نویسنده‌گان کتاب که بی‌تردید رحمات زیادی را متعبد شده و با حوصله کافی رعایت نکات ریز را نیز از نظر دور نداشته‌اند، مطالعه این کتاب را برای عموم دانشجویان رشته‌های پزشکی، داروسازی و علوم آزمایشگاهی و داوطلبان آزمون‌های کنکور ارشد بیوشیمی و رشته‌های مرتبط، توصیه می‌کنم.

دکتر هوشنگ امیررسولی
دانشیار بیوشیمی بالینی و مدیر کروه علوم آزمایشگاهی

فهرست

فصل اول آب و الکترولیت‌ها.....	۱۳
خواص فیزیکوشیمیایی آب.....	۱۳
pH لگاریتم منفی غلظت یون هیدروژن است.....	۱۵
تعادل اسید و باز بدن.....	۱۷
اسموالایته	۲۶
تعادل آب بدن	۲۷
فشار اسمزی	۲۸
دیورتیکها	۳۰
مواد معدنی.....	۳۰
فصل دوم اسیدهای آmine و پروتئین‌ها.....	۴۰
اسیدهای آmine.....	۴۰
اسیدهای آmine را به انواع روش‌ها طبقه‌بندی.....	۴۰
می‌نمایند:.....	۴۰
خواص فیزیکوشیمیایی اسیدهای آmine.....	۴۴
اسیدهای آmine موجود در پلاسمـا و روش اندازه‌گیری	۴۶
آنها.....	۴۶
روش‌های جداسازی و تخلیص پروتئین‌ها	۴۸
پروتئین‌های موجود در پلاسمـا	۵۲
جستجو و تعیین میزان پروتئین‌ها	۵۵
مراحل خالص‌سازی یک پروتئین	۵۸
ستز پروتئین‌ها	۶۵
هضم و جذب پروتئین‌ها	۶۵
پیکربندی پروتئین‌ها	۶۵
طبقه‌بندی پروتئین‌ها براساس شکل و حلالیت	۶۶
ساختار پروتئین‌ها	۶۷
متابولیسم پروتئین‌ها و اسیدهای آmine	۷۷
کاتابولیسم پروتئین‌ها و نیتروژن اسیدهای آmine	۸۲
فصل سوم واسطه‌های متابولیک.....	۱۰۹
ترکیبات نیتروژن‌دار غیرپروتئینی (NPN)	۱۰۹

فصل چهارم پورفرین‌ها و پیگمان‌های صفوی	۱۱۶
متابولیسم هم	۱۱۶
کاتابولیسم هم	۱۲۰
فصل پنجم آنزیم‌ها	۱۲۸
طبقه‌بندی آنزیم‌ها	۱۲۸
اجزاء آنزیمی	۱۲۸
مدل اتصال انزیم به سوپسترا	۱۲۹
ایزوژیم‌ها	۱۲۹
آنزیم‌ها در تشخیص بیماری‌ها کمک‌کننده هستند	۱۲۹
کنتیک آنزیمی	۱۳۶
فصل ششم بیوانژیک و اکسیداسیون بیولوژیک	۱۴۷
قوانين ترمودینامیک	۱۴۷
زنجیره تنفسی و اکسیداتیو فسفوریلاسیون	۱۵۰
فصل هفتم هیدرات کربن	۱۵۸
طبقه‌بندی قندها	۱۵۸
انواع ایزومری در قندها	۱۵۸
خواص شیمیایی قندها	۱۶۳
دی‌ساکاریدها	۱۶۷
پلی‌ساکاریدها	۱۶۹
گلیکوزآمینوگلیکان یا موکوپلی‌ساکاریدها	۱۷۱
نگهداری نمونه	۱۷۶
روش‌های اندازه‌گیری قند	۱۷۶
آزمون‌های بالینی	۱۷۸
متابولیسم	۱۷۹
گلیکولیز و اکسیداسیون پیروات	۱۸۱
اکسیداسیون پیروات به استیل کوا	۱۸۶
کاتابولیسم استیل کوا (چرخه اسید سیتریک)	۱۸۸
متابولیسم گلیکورن	۱۹۰
گلوکونوژن	۱۹۵
مسیر پنتوز فسفات	۲۰۲
چرخه گلوکورونیک	۲۰۵
چرخه گلی‌اگرالات	۲۰۷

«۹»

۲۰۷	متابولیسم فروکتوز.....
۲۰۹	متابولیسم گالاکتوز
۲۱۳	فصل هشتم لیپیدها.....
۲۱۴	اسیدهای چرب
۲۱۶	جداسازی اسیدهای چرب
۲۱۶	صابون‌ها.....
۲۱۷	خواص شیمیایی اسیدهای چرب.....
۲۱۷	تری‌آسیل گلیسرول یا تری‌گلیسیریدها (TG).....
۲۱۸	فسفولیپیدها یا فسفاتیدها
۲۲۰	اسفنگوکولیپیدها یا گلیکولیپیدها.....
۲۲۲	استروئیدها
۲۲۴	اکسیداسیون لیپیدها.....
۲۲۵	لیپیدهای آمفی‌بات.....
۲۲۷	اکسیداسیون اسیدهای چرب
۲۳۳	کتوژن.....
۲۳۷	بیوسنتر اسیدهای چرب و ایکوزانوئیدها
۲۳۸	مراحل لیپوژن.....
۲۴۳	تشکیل پتید دوگانه در اسیدهای چرب
۲۴۴	ایکوزانوئیدها
۲۴۸	متابولیسم آسیل گلیسرول‌ها و اسفنگوکولیپیدها
۲۵۳	هضم و جذب چربی‌ها.....
۲۶۳	بافت چربی قهوه‌ای
۲۶۳	متابولیسم کلسترول
۲۶۸	سترن اسیدهای صفراءی
۲۶۹	اختلالات لیپوپروتئین‌های پلاسمما
۲۷۴	فصل نهم ترکیبات نیتروژن‌دار / نوکلئوژید / نوکلئوتید.....
۲۷۴	پیریمیدین‌ها
۲۷۵	پورین‌ها
۲۷۶	نوکلئوژیدها
۲۷۶	نوکلئوتیدها
۲۷۸	انواع مختلفی از بازهای پورین و پیریمیدین در داخل سلول می‌توانند یافت شوند
۲۷۹	اعمال نوکلئوتیدها

بیوستر بازهای آلی	۲۸۱
کاتابولیسم بازهای آلی	۲۸۶
ساختمان و عملکرد اسید نوکلئیک	۲۸۹
ساختمان RNA	۲۹۲
ژنوم	۲۹۵
همانندسازی	۲۹۹
مراحل همانندسازی	۲۹۹
همانندسازی در پروکاریوت‌ها	۳۰۰
DNA پلیمرازهای پروکاریوتی	۳۰۲
سایر همانندسازی‌ها	۳۰۵
آسیب DNA و ترمیم	۳۰۶
انواع جهش‌ها	۳۰۷
مکانیسم ترمیم آسیب DNA	۳۰۸
تکامل RNA	۳۱۷
ترجمه (Translation)	۳۲۲
فصل دهم ایمونوگلوبولین‌ها	۳۴۳
تولید آنتی‌بادی‌ها	۳۴۳
انواع آنتی‌بادی‌های موجود در بدن	۳۴۳
انتشار طبیعی و تولید Ab	۳۴۳
ساختمان Ab	۳۴۴
فصل یازدهم ویتامین‌ها	۳۴۶
ویتامین‌ها	۳۴۶
فصل دوازدهم هورمون‌ها	۳۶۴
طبقه‌بندی هورمون‌ها	۳۶۴
هورمون‌های هیپوفیز-هیپotalاموس	۳۶۵
هورمون‌های تیروئید	۳۷۱
هورمون‌های تنظیم‌کننده متابولیسم کلسیم	۳۷۳
هورمون‌های قشر فوق کلیه	۳۷۵
هورمون‌های مرکز فوق کلیوی	۳۷۸
هورمون‌های جنسی	۳۸۰
هورمون‌های پانکراس و دستگاه گوارش	۳۸۳
ارزیابی فعالیت هورمون‌ها	۳۸۸

فصل سیزدهم بیوشیمی ادرار.....	۴۰۳
آناتومی کلیه‌ها.....	۴۰۳
حجم ادرار.....	۴۰۵
اختلالات کلیوی.....	۴۰۶
عملکرد کلیه.....	۴۰۶
آزمایشات شیمیابی ادرار.....	۴۰۸
آزمایش‌های میکروسکوپی رسوب ادرار.....	۴۱۴
آزمایشات بررسی وضعیت کلیه‌ها.....	۴۱۵
بررسی فعالیت ترشحی توبول کلیه و عمل نفرون.....	۴۱۸
ترکیبات شیمیابی ادرار.....	۴۱۸
روش‌های غربالی اختصاصی در تجزیه ادرار.....	۴۱۸
تست دی‌نتیرو فنیل هیدرازین (DNPH).....	۴۲۰
 فصل چهاردهم دستگاه‌های طیف بینی نوری	۴۲۶
اسپکتروفوتومتر	۴۲۶
امواج الکترومغناطیس	۴۲۶
دستگاه‌های مورد استفاده در طیف بینی	۴۲۹
طیف بینی فلوئورسانس (Fluorescence).....	۴۳۶
اسپکتروفوتومتری جذب اتمی (AAS).....	۴۳۷
فتومتری شعله (flame photometer).....	۴۳۹
 منابع.....	۴۴۱

آب و الکترولیت‌ها

خواص فیزیکوشیمیایی آب

آب ترکیب شیمیایی است که توانایی حل کردن طیف وسیعی از مولکول‌های آلی و غیرآلی را در خود دارد. این توانایی به علت ساختمان دو قطبی آب و توانایی تشکیل پیوند هیدروژنی متعدد میان مولکول‌های آب است. بالا بودن ثابت‌های الکتریک آب باعث کاهش نیروی جاذبه میان ذرات باردار و قطبی می‌شود و باعث می‌شود تا مواد باردار مثل نمک‌ها در آب حل شوند. از طرفی مولکول‌های آب پیوند هیدروژنی زیادی دارند که باعث افزایش ویسکوزیته آب و بالا رفتن کشش سطحی و نقطه جوش آب می‌شوند.

آب بر شکل‌گیری ساختمان بیومولکول‌ها تأثیر می‌گذارد. اکثر بیومولکول‌ها آمفی‌پاتیک (دوگانه‌دوقطب) هستند. نواحی قطبی و باردار آنها در تماس با آب قرار می‌گیرند و نواحی هیدروفوب یا آب‌گریز در اثر وجود واکنش‌های آبگریز دور از آب قرار می‌گیرند. در شکل‌گیری ساختمان بیومولکول‌ها نیروهایی چون یونی، واندروالسی، نیز مؤثر هستند.

توزیع آب بدن

آب تام بدن در دو قسمت داخل سلولی (۴۰ تا ۵۰٪ وزن بدن) و خارج سلولی (۲۰-۲۵٪) پراکنده است. آب خارج سلولی به دو قسمت آب داخل عروق (پلاسمای ۴ تا ۵٪) و آب بین‌سلولی (۱۵-۱۸٪) تقسیم می‌شود.

روش‌های تعیین حجم آب بدن

اصول اندازه‌گیری حجم آب بدن بدین ترتیب است که مایعات حاوی ترکیبات مشخصی را در بدن تزریق و پس از مدتی غلظت این ترکیبات را در بدن اندازه می‌گیرند.

۱- آب تام بدن:

آب سنگین دوتربیوم (D_2O و یا اکسید تربیوم) به فرد تزریق کرده و میزان آن را در خون اندازه‌گیری می‌نمایند.

۲- آب پلاسما

تزریق آلبومین نشاندار با ایزوتوپ ید ۱۳۱ به بدن

۳- آب فضای خارج سلولی:

باید از موادی استفاده کرد که از دیواره عروق عبور نمایند. اما داخل

سلول وارد نشوند. مثل اینولین، مانیتول، تیوسیانات

۴- آب فضای داخل سلولی

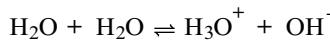
آب تمام بدن را از آب فضای برون سلولی کم می‌نماییم.

عوامل مؤثر بر حجم آب در فضاهای بدن

عامل اصلی تنظیم حجم آب در فضای سه‌گانه (پلاسما، درون سلولی و بین سلولی)، فشار اسمزی است. عواملی چون ترکیبات آلی با وزن مولکولی پایین مثل گلوکز، اوره، اسید آمینه، ترکیباتی با وزن مولکولی بالا مثل پروتئین‌ها و الکتروولیت‌ها نیز بر فشار اسمزی تأثیرگذار هستند.

حاصلضرب یونی آب

مولکول‌های آب تمایل جزئی بر تفکیک شدن دارند:

ثابت تفکیک آب بصورت زیر است:

$$k = \frac{[\text{H}^+][\text{OH}^-]}{\text{H}_2\text{O}}$$

چون وزن هر مول آب ۱۸ گرم است پس هر لیتر آب

حاوی $\frac{1000}{18} = 55/56$ مول است. پس آب خالص $55/56$ مولار است.

چون احتمال یونی بودن هر هیدروژن در آب خالص $1/8 \times 10^{-9}$ است،

غلظت مولی یون H^+ (یا یون OH^-) از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$[\text{OH}^-][\text{H}^+] = 1/8 \times 10^{-9} \times 55/56 = 1 \times 10^{-7}$$

حالا k را می‌توان حساب نمود:

$$k = \frac{[10^{-7}][10^{-7}]}{55/56} = 1/8 \times 10^{-6} \text{ mol/L}$$

اگر غلظت مولکول‌های آب را ثابت فرض کنیم و آن را در ثابت تفکیکی ضرب کنیم، حاصلضرب یونی آب (k_w) بدست می‌آید.

$$k = \frac{[H^+][OH^-]}{H_2O} = 1/8 \times 10^{-16} \text{ mol/L}$$

$$k_w = [k][H_2O] = [H^+][OH^-]$$

$$= (1/8 \times 10^{-16} \text{ mol/L})(55/56 \text{ mol/L}) = 10^{-14} (\text{mol/L})^2$$

حاصلضرب یونی آب معادل با حاصلضرب مولی آب است:

$$k_w = [OH^-][H^+]$$

از k_w برای محاسبه pH استفاده می‌شود.

pH لگاریتم منفی غلظت یون هیدروژن است

$$pH = -\log [H^+]$$

هرچه pH یک محلول کمتر باشد یا میزان یون‌های H^+ آن بیشتر باشد، آن محلول اسیدی‌تر است. هرچه pH بالاتر رود، از میزان یون H^+ کاسته می‌شود.

چند مثال برای میزان pH:

مثال ۱) pH محلولی که غلظت یون H^+ آن $2 \times 10^{-4} \text{ mol/L}$ است چقدر است؟

$$pH = -\log [H^+] \rightarrow pH = -\log [2/2 \times 10^{-4}]$$

$$pH = -\log (2/2) - \log (10^{-4})$$

$$pH = -0/5 + 4 = 3/5$$

مثال ۲) pH محلولی که یون OH^- آن $4 \times 10^{-4} \text{ mol/L}$ است چقدر است؟

$$pH + POH = 14$$

$$POH = -\log [OH^-] = -\log [4 \times 10^{-4}] = -\log 4 - \log (10^{-4})$$

$$= -0/6 + 4 = 3/4$$

$$pH = 14 - 3/4 = 10/6$$

معادله هندرسون-هاسلبانخ رفتار اسیدهای ضعیف و بافرها را توصیف می‌نماید

این معادله ارزش زیادی در پیش‌بینی تعادل پروتون در واکنش‌ها دارد. از

طرفی می‌توان از آن برای تهیه محلول‌های بافری با pH مشخص استفاده نمود:

معادله بصورت زیر است:

$$\text{pH} = \text{pka} + \log \frac{[\text{A}^-]}{[\text{HA}]}$$

لگاریتم منفی ثابت تفکیک اسید ضعیف (ka) می‌باشد.

$$\begin{aligned} \text{ka} &= \frac{[\text{H}^+] [\text{A}^-]}{[\text{HA}]} \xrightarrow{\text{با ضرب مقاطع}} \text{Ka} \times [\text{HA}] = [\text{H}^+] [\text{A}^-] \\ &\xrightarrow{\text{نقسم طرفین به } [\text{H}^+]} \text{ka} \frac{[\text{H}^+]}{[\text{A}^-]} \xrightarrow{\substack{\text{از دو طرف} \\ \text{لگاریتم می‌گیریم}}} \log [\text{H}^+] = \end{aligned}$$

$$\log (\text{H}^+) = \log (\text{ka} \frac{[\text{HA}]}{[\text{A}^-]}) = \log \text{ka} + \log \frac{[\text{HA}]}{[\text{A}^-]}$$

$$\xrightarrow{\substack{\text{طرفین را در } -1 \\ \text{ضرب می‌کیم}} -\log [\text{H}^+] = -\log \text{ka} - \log \frac{[\text{HA}]}{[\text{A}^-]}$$

به جای $-\log [\text{H}^+]$ و به جای pH قرار می‌دهیم.

(معکوس کردن کسر علامت منفی را به مثبت تبدیل خواهد نمود):

$$\text{pH} = \text{pka} - \log \frac{[\text{HA}]}{[\text{A}^-]}$$

معکوس کردن کسر باعث تبدیل علامت منفی به مثبت شده و معادله

هندرسون - هاسلباخ پیت می‌آید.

$$\text{pH} = \text{pka} + \log \frac{[\text{A}^-]}{[\text{HA}]}$$

وقتی اسید نیمه خنثی می‌شود، [A⁻] = [HA] پس:

$$\text{pH} = \text{pka} + \log \text{pH} = -\log \frac{[\text{A}^-]}{[\text{HA}]} = \text{pka} + \log \frac{1}{1} = \text{pka}$$

پس در این حالت $\text{pH} = \text{pka}$ است. به همین ترتیب، اگر نسبت [A⁻] به

$[\text{HA}] = 100$ باشد، $\text{pH} = \text{pka} + 2$ می‌شود.

نکته: ka را اصطلاحاً ثابت تفکیک اسید می‌نامند و معرف قدرت اسیدی است. هر چقدر ka بیشتر، غلظت یون H^+ نیز بیشتر است. جهت سهولت ka را بصورت $\text{pka} = -\log \text{ka}$ نشان می‌دهند.

مثال) برای تهیه بافر استات با $\text{pH} = 5/7$ ، نسبت مولی نمک به اسید

عبارت است از: ($\text{pka} = 4/7$)

الف) ۱۰
پاسخ)

$$\text{pH} = \text{pka} + \log \frac{\text{A}^-}{\text{HA}} \Rightarrow ۵/۷ = ۴/۷ + \log \frac{\text{A}^-}{\text{HA}}$$

$$\Rightarrow \log \frac{\text{A}^-}{\text{HA}} = ۱ \Rightarrow \frac{\text{نمک}}{\text{اسید}} = ۱۰$$

تعادل اسید و باز بدن

بدن انسان جهت حفظ pH در محدوده نرمال که معمولاً ۷/۴۵-۷/۲ است،

از انواع مکانیسم‌ها استفاده می‌نماید که شامل:

(الف) سیستم بافری (در حد ثانیه عمل می‌نماید)

(ب) ریه‌ها

(ج) کلیه‌ها

وضعیت اسید-باز بدن از طریق اندازه‌گیری pH پلاسما و PCO_2 یا CO_2 تام بدهست می‌آید. اگر pH پایین تر از ۷/۳۵ شود به آن اسیدمی و اگر بالاتر از ۷/۴۵ باشد، آلkalالمی گویند. اسیدوز و آلkalوز به وضعیت‌های پاتولوژیک ایجاد‌کننده اسیدمی و آلkalالمی گفته می‌شود (به ترتیب). افزایش CO_2 ، حالت اسیدوز و افزایش HCO_3^- (بی‌کربنات) حالت آلkalالوز ایجاد می‌نماید.

در اسیدمی pH کمتر از ۷/۳۵ می‌شود یعنی $[\text{H}^+] > ۴۵ \text{ nmol/L}$ افزایش می‌یابد. اسیدمی می‌تواند بصورت اسیدوز تنفسی یا اسیدوز متابولیک رخداد. در حالت تنفسی، به دلیل هیپوونتیلاسیون (کاهش تنفس)، فشار CO_2 افزایش می‌یابد. جهت جبران، کلیه‌ها با بازجذب HCO_3^- ، سعی در افزایش pH می‌نمایند. به این وضعیت که در آن، PCO_2 و HCO_3^- هر دو بالا است، اسیدوز تنفسی جبران شده گفته می‌شود. حال اگر بدن HCO_3^- را از دست بدهد، اسیدوز متابولیک رخداد، در این حالت، ریه‌ها با کاهش سطح CO_2 سعی در جبران اسیدمی می‌نمایند. که به آن اسیدوز متابولیک جبران شده گویند. در وضعیت جبران شده pH به سطح نرمال می‌رسد. از نظر بالینی اسیدوز متابولیک به دو نوع تقسیم می‌شود: اسیدوز متابولیک با افزایش شکاف آئیونی (بیش از ۱۷ mmol/L) و اسیدوز با شکاف آئیونی نرمال (کمتر از ۱۷ mmol/L) که نوع اخیر را اسیدوز هایپرکلرمیک می‌گویند.

نکته: شکاف آنیونی: یک برآورده ریاضی از تفاوت میان آنیون و کاتیون‌هایی است که در سرم موجود هستند، اندازه‌گیری روتین الکتروولیت‌ها شامل اندازه‌گیری Na^+ , K^+ , Cl^- و HCO_3^- (بصورت CO_2 تمام) است. کاتیون‌هایی که اندازه‌گیری نمی‌شوند (یعنی Ca^{2+} و Mg^{2+}) بطور متوسط ۷mmol/L و آنیون‌هایی که اندازه‌گیری نمی‌شوند (مثل PO_4^{2-} و SO_4^{2-} ، پروتئین‌ها و اسیدهای آلی)، ۲۴mmol/L می‌باشند. اگر مجموع غلظت Cl^- و CO_2 تام را از مجموع Na^+ و K^+ کم کنیم، تفاوت باید کمتر از ۱۷mmol/L باشد که به آن شکاف آنیونی می‌گویند.

در حالت‌هایی چون اورمی، کتونزیز، اسیدوز لاتیک، مسمومیت با اتانال، افزایش پروتئین‌های پلاسمما (مثل دهیدراته شدن)، افزایش شکاف آنیونی رخ می‌دهد. در مسمومیت با Li^+ ، افزایش Mg^{2+} ، کاهش آلبومین، کاهش شکاف آنیونی به زیر ۱۰ mmol/L دیده می‌شود.

اگر کاهش میزان HCO_3^- با افزایش در Cl^- باشد، شکاف آنیونی در محدوده طبیعی باقی می‌ماند که به این وضعیت اسیدوز هایپرکلریک اطلاق می‌شود.

شکاف آنیونی جهت کنترل کیفیت نتایج آزمایشگاهی از نظر Na^+ , K^+ , Cl^- و CO_2 تام مفید است. اگر شکاف آنیونی محاسبه شده برای یک سری از آزمایشات در فرد سالم بالا یا پایین باشد، این نشان می‌دهد نتایج آزمایشگاهی اشتباه است.

آلkalیمی، بصورت pH بالاتر از ۷/۴۵ و $[\text{H}^+]$ کمتر از ۳۵ mmol/L تعریف می‌شود. آلkalیمی نیز به دو صورت تنفسی و متابولیک رخ می‌دهد. در آلkalوز تنفسی، فشار CO_2 به علت هایپر ونتیلاتیون (افزایش تنفس)، کاهش می‌یابد. کلیه‌ها نیز جهت جبران HCO_3^- بیشتری را از بدن دفع می‌نمایند. زمانی که pH به حالت طبیعی رسید به آن آلkalوز تنفسی جبران شده گفته می‌شود. آلkalیمی می‌تواند به دلیل اتلاف اسیدهای غیرفرار یا افزایش HCO_3^- بوجود آید که به آن آلkalوز متابولیک می‌گویند. ریه‌ها با کاهش تنفس سعی در افزایش فشار CO_2 بدن می‌نمایند و بدین ترتیب pH

فصل ۱. آب و الکترولیت‌ها ۱۹

بدن به حالت نرمال برگشته و به آن آلکالوز متابولیک جبران شده می‌گویند. اتلاف اسیدهای غیرفرار به علت استفراغ طولانی مدت بوجود می‌آید. گاهی در اثر خوردن مواد آنتی‌اسید، آلکالوز رخ می‌دهد (جدول ۱-۱). گاهی اوقات، اختلالات تنفسی بطور همزمان با اختلالات متابولیک همراه می‌شوند که به آن اختلالات تؤام اسید-باز می‌گویند. اگر پاسخ‌های جبرانی، از حدمنتظره پایین‌تر باشد و یا از آن تجاوز نماید، یا اینکه شکاف آئیونی غیرطبیعی باشد، نشانگر وجود اختلالات تؤام است. بطور مثال خیز ریوی و ایست قلبی-تنفسی، اسیدوز تنفسی و اسیدوز متابولیک می‌دهد و سیروز، آلکالوز تنفسی و آلکالوز متابولیک می‌دهد. در هر دوی این وضعیت‌ها اختلال H^+ بدتر می‌شود. اما وضعیت‌هایی هم وجود دارد که اختلال H^+ را تخفیف می‌دهد، مثلاً در انسداد مزمن ریوی که دیورتیک مصرف می‌نمایند اسیدوز تنفسی و آلکالوز متابولیک بوجود می‌آید. در نارسایی مزمن کلیه و افزایش تهווیه ریوی اسیدوز متابولیک و آلکالوز تنفسی رخ می‌دهد.

جدول ۱-۱.

PCO_2	HCO_3^-	pH	
↓	↓	<7/35	اسیدوز متابولیک
↑	↑	<7/45	آلکالوز
↑	↑	7/35	اسیدوز تنفسی
↓	↓	>7/45	آلکالوز

اسیدوز توبولی کلیوی (RTA)

ناشی از اختلال در ترشح H^+ توسط توبول کلیوی با وجود GFR طبیعی است. هم لوله دیستال و هم لوله جمع‌کننده ادرار می‌توانند مسئول این وضعیت باشند. اگر اختلال در مجاری جمع‌کننده باشد به آن RTA تیپ ۱ و اگر نقص در پروکسیمال باشد به آن RTA تیپ ۲ می‌گویند. در RTA1، دفع ناقص H^+ باعث می‌شود که در عین وجود اسیدومی در خون، pH بالا ($pH > 5/3$) باشد. در RTA1، کربنات کلسیم (CaCO_3) استخوان

جهت کاهش اسیدمی مورد استفاده قرار می‌گیرد و باعث استئومالاسی، هیپرکلسیمی و نفروکلسينوز می‌شود. در اثر افزایش دفع K، هایپوکالمی رخ می‌دهد. در RTA2، کاهش بازجذب پروگسیمال HCO_3^- ، باعث بیکربنات اوری شدید می‌شود. گاهی RTA2 با سندروم فانکونی همراه می‌شود، در این وضعیت همراه با بیکربنات اوری، گلیکوزوری، فسفات اوری، آمنیواسیدوری و اوریکوزوری رخ می‌دهد. در اینجا نفروکلسينوز نادر است.

مکانیسم‌های تنظیم pH بدن

(الف) بافرها (تامپون‌ها)

بافر محلولی از یک اسید ضعیف و باز مزدوج آن (که به فرم نمک است) تشکیل می‌شود. بافرها در واقع محلول‌هایی هستند که با افزودن اسید یا باز، pH آنها زیاد چهار تغییر نمی‌شود. حدودی که یک بافر قادر است از تغییرات pH جلوگیری نماید را قدرت تامپونی می‌نامند که با غلظت اجزاء سازنده بافر متناسب است، هر چه غلظت بیشتر، قدرت تامپون بالاتر است.

بافرهای مهم مایعات خارج سلولی به ترتیب کاهش قدرت بافری

عبارتند از:

(۱) بیکربنات / اسید کربنیک

(۲) هموگلوبین (Hb)

(۳) پروتئین‌های پلاسمای

(۴) فسفات اریتروسیت و پلاسمای $\text{H}_2\text{PO}_4^- / \text{HPO}_4^{2-}$

(۵) سیستم گلوكز-فسفات و ATP

سیستم بافری بیکربنات

رابطه تعادلی اسید کربنیک / بیکربنات را می‌توان با استفاده از رابطه

هندرسون-هاسلباخ بیان نمود:

$$\text{pH} = \text{pka} + \log [\text{HCO}_3^-] / [\text{H}_2\text{CO}_3]$$

این اسید در حدود ۶/۱ است. این بافر مهمترین سیستم بافری

فصل ۱. آب و الکترولیت‌ها ۲۱

پلاسما است. با اینکه از نظر pH نزدیک pH فیزیولوژیک بدن نیست، اما چون از نظر غلظت، بالاترین غلظت را میان بافرها دارد، مهمترین بافر پلاسما است.

گاهی از رابطه زیر نیز استفاده می‌شود،

$$pH = pka + \log \frac{[CO_2]_{\text{تم}}}{0.03 \cdot PCO_2}$$

۰/۰۳ ضریب حلالیت گاز CO₂ در ۳۷°C است. حاصلضرب ۰/۰۳ در

PCO₂ معادل با میزان H₂CO₃ پلاسما است. اگر CO₂ تام را از ۰/۰۳ کم کنیم میزان HCO₃⁻ پلاسما بدست می‌آید.

در شرایط نرمال نسبت بی‌کربنات به اسید کربنیک برابر ۲۰ است، ریه‌ها از طریق احتباس یا دفع CO₂ و کلیه‌ها از طریق بازجذب یا دفع HCO₃⁻ بر این سیستم تأثیر می‌گذارند.

گاهی بررسی تعادل اسید-باز بر حسب غلظت [H⁺] (که بطور طبیعی ۴۰ nmol/L است)، ساده‌تر است.

$$[H^+] \text{ nmol/L} = 24 \cdot \frac{PCO_2 \text{ (mmHg)}}{(HCO_3^-) \text{ mmol/L}}$$

نکته: معمولاً غلظت HCO₃⁻ پلاسما در محدوده ۲۴-۲۸ mmol/L و mmHg در محدوده ۳۸-۴۲ mmHg (بطور متوسط HCO₃⁻ = ۲۴ mmol/L و PCO₂ = ۴۰).

نکته: H₂CO₃ را به دلیل اینکه می‌تواند به CO₂ تبدیل شود و از طریق ریه‌های دفع شود را اسید فرار (Volatile acid) گویند. سایر اسیدهایی که فرار نیستند را اسیدهای ثابت می‌نامند.

سیستم بافری هموگلوبین

دومین سیستم بافری مهم خون است. علت آن بدليل وجود ۳۸ ریشه هیستیدین در هر مولکول Hb است (هیستیدین از نظر pka نزدیک pH فیزیولوژیک بدن است). این ریشه‌ها می‌توانند به H⁺ متصل شوند. از طرفی غلظت Hb در خون بالا است (۱۵ g/dL)، Hb، در اثر بور نیز نقش مهمی را ایفا می‌نماید. در بافت‌ها، CO₂ تولید و این CO₂ پس از ورود به پلاسما به RBC وارد می‌شود. افزایش میزان CO₂ بافت باعث ایجاد

خاصیت اسیدی در آن ناحیه می‌شود. RBC با این عمل از اسیدوز بافتی جلوگیری می‌نماید.

در داخل RBC، H_2O ، CO_2 ترکیب و تولید H_2CO_3 را می‌نماید که بلافاصله به HCO_3^- و H^+ تبدیل می‌شود. H^+ در داخل RBC می‌ماند ولی HCO_3^- به بیرون (پلاسمما) انتقال می‌یابد. این امر باعث می‌شود که اسیدیته بافت کمی کاهش یابد. در ریه‌ها، RBC‌ها با رها کردن CO_2 ، دوباره از اکسیژن اشباع می‌شوند. در ریه‌ها عکس عمل گفته شده انجام می‌شود. یعنی HCO_3^- با H^+ ترکیب و پس از تولید H_2CO_3 دوباره CO_2 از ریه‌ها خارج می‌شود. به این مراحل اثر بور می‌گویند.

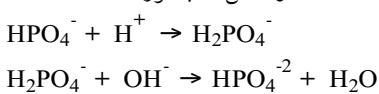
پروتئین‌های پلاسمما

بدلیل اینکه گروه‌های کربوکسیل و آمین دارند می‌توانند نقشی بافری ایفا نمایند. آلبومین قسمت اعظم بافرهای پروتئینی پلاسمما را تشکیل می‌دهد. هر آلبومین ۱۸ تا هیستیدین دارد.

سیستم بافری فسفات

کم اهمیت‌ترین ظرفیت بافری پلاسمما است. در $\text{pH} = 7/4$ ، نسبت H_2PO_4^- به HPO_4^{2-} معادل ۴ به ۱ است ($80\%/\% \text{ فسفات دی‌سدیک و } 20\% \text{ فسفات منوسدیک}$).

این اسید در حد ۶/۸ است. واکنش آن بصورت:

اهمیت این بافر به علت نقش مهم آن در کلیه‌ها است. در حالت اسیدوز، برای افزایش دفع پروتون از طریق کلیه‌ها، بیشتر فرم منوبازیک (NaH₂PO₄) از طریق ادرار دفع می‌شود. اما در حالت آلkaloz برای حفظ پروتون در بدن، فرم دی‌بازیک از طریق کلیه‌ها دفع می‌شود. (NaH₂PO₄)

نکته: دی‌بازیک یا دی‌سدیک یعنی حاوی دو یون سدیم است و منوبازیک، یا منوسدیک یعنی یک سدیم دارد.

(ب) مکانیسم ریوی تنظیم pH

اگر تغییرات اسید و باز در سیستم بافری در حد ثانیه جبران می‌شود، سیستم تنفسی به تغییرات اسید و باز در حد ساعت پاسخ می‌دهد. زیرا تا زمانی که ریپتورهای شیمیایی مرکزی و محیطی تحریک نشود از طرف دستگاه تنفسی پاسخ داده نمی‌شود.

(ج) مکانیسم کلیوی تنظیم pH

pH پلاسما و گلومرول کلیه $\frac{4}{7} / 7$ است، اما pH متوسط ادرار ۶ است. در حالت اسیدوز از کلیه‌ها یون H^+ دفع می‌شود و در آکالوز بی‌کربنات دفع می‌شود. pH ادرار می‌تواند بین $\frac{4}{5} / 4$ تا $\frac{2}{8}$ تغییر نماید.

تنظیم اسید و باز بدن از طریق کلیه‌ها، با ۳ روش انجام‌پذیر است:

الف) ترشح یون H^+

ب) تولید آمونیاک و ترشح یون آمونیوم (NH_4^+)

ج) بازجذب HCO_3^-

کلیه‌ها به تغییرات pH در هر چند روز پاسخ می‌دهند.

الف) ترشح یون H^+

ترشح یون H^+ از طریق سلول‌های لوله‌های پیچیده نزدیک و دور و بخش ضخیم صعودی هنله انجام می‌شود. انتقال پروتون به کمک تعویض‌کننده H^+/Na^+ انجام می‌شود.

فعالیت این تعویض‌کننده در اسیدوز افزایش و در آکالوز کاهش می‌یابد. مکانیسم این جایه‌جایی بصورت انتقال فعال ثانویه است. Na^+ در هت شیب الکتروشیمیایی خود که ناشی از پمپ ATPase است Na/K وارد سلول کلیه می‌شود و در عوض H^+ بداخل لومن کلیه ترشح می‌شود. هنگام آکالوز به منظور حفظ H^+ در بدن، K^+ به جای H^+ بداخل ادرار دفع می‌شود.

۸۰ تا ۹۰٪ انتقال H^+ بصورت مکانیسم ثانویه است. ۱۰ تا ۱۵٪ انتقال

H^+ بصورت مکانیسم اولیه انجام می‌شود که در مجاری جمع‌کننده ادرار و لوله پیچیده دور انجام می‌شود و H^+ بدون دخالت Na^+ ، از طریق سلول‌هایی به نام ایترکالاته به ادرار دفع می‌شود. در این سلول‌ها پمپ

پروتون است که با مصرف ATP عمل ترشح H^+ را بدون دخالت Na^+ انجام می‌دهد. آلدسترون فعالیت این پمپ را افزایش می‌دهد. علاوه بر این دو روش دفع H^+ از طریق کلیه، سه نوع دفع دیگر پروتون در کلیه‌ها می‌تواند انجام شود:

- ترکیب H^+ با HPO_4^{2-} و ایجاد $H_2PO_4^-$

- ترکیب H^+ با NH_3 (آمونیاک) و تولید یون آمونیوم (NH_4^+)

- ترکیب با بی‌کربنات و تولید CO_2 و آب (CO_2 جذب کلیه‌ها می‌شود).

ب) ترشح آمونیاک

با ترکیب H^+ و NH_3 تولید آمونیوم NH_4^+ می‌شود که این یون وارد ادرار می‌شود و در عوض HCO_3^- جذب مایع میان بافتی در کلیه‌ها می‌شود. عامل اصلی تولید یون آمونیوم در کلیه‌ها، تبدیل گلوتامین به گلوتامات (توسط گلوتامیناز) است. همچنین با تبدیل گلوتامات به α -کتوگلوتارات (توسط گلوتامات دهیدروژناز)، یون آمونیوم بیشتری تولید می‌شود. این امر در حالت‌های اسیدوز بوجود می‌آید و به دفع H^+ از بدن کمک می‌نماید.

ج) دفع بی‌کربنات

زمانی که بازجذب غلظت پلاسمایی بی‌کربنات زیاد است، یعنی بالاتر از $28-36\text{mEq/L}$ (آستانه کلیوی برای HCO_3^-)، بی‌کربنات در ادرار ظاهر می‌شود و ادرار قلیایی می‌شود. زمانی که HCO_3^- پلاسما کمتر از 26mEq/L است، دفع آن کاهش می‌یابد.

سوالات مرتبط با تنظیم pH بدن

۱) در pH فیزیولوژیک $\frac{4}{7}$ نسبت مولی HCO_3^- به H_2CO_3 در سیستم بافری بی‌کربنات برابر با ۲۰ است. اگر این نسبت ۱۰ شود، pH خون برابر است با: (سال ۷۹)

- (الف) ۵/۱ (ج) ۶/۱ (ب) ۷/۱ (د) ۷/۱
- پاسخ) د

۲) کدام حالت در اسیدوز متابولیک جبران شده دیده می‌شود؟ (سال ۸۶)

- (الف) pH اسیدی، PCO_2 نرمال، بی‌کربنات پایین
 (ب) pH نرمال، PCO_2 و بی‌کربنات پایین
 (ج) pH اسیدی، PCO_2 نرمال و HCO_3^- پایین
 (د) pH نرمال، PCO_2 نرمال و بی‌کربنات پایین
 پاسخ) ب

۳) نقش کلیه در تعادل اسید-باز چیست؟ (سال ۶۴)

- (الف) جذب بی‌کربنات و دفع پروتون
 (ب) جذب Na^+ و دفع HCO_3^-
 (ج) جذب H^+ و دفع HCO_3^-
 (د) دفع CO_2 و جذب H^+
 پاسخ) الف

۴) دفع یون H^+ در لوله ادراری باز جذب کدام را سبب می‌شود. (سال ۶۷)

- (الف) Ca^{2+} (ج) H_2O (ب) اوره (د) HCO_3^-
- پاسخ) ج

۵) بیماری با یافته زیر وجود دارد چه نوع اختلالی اسید-باز وجود دارد؟ (سال ۸۷)

$$\text{HCO}_3^- = ۱۲\text{mEq/L}$$

$$\text{pH} = ۷/۴$$

$$\text{PCO}_2 = ۲۰\text{mmHg}$$

- (الف) اسیدوز تنفسی
 (ب) آلkaloz تنفسی
 (ج) اسیدوز متابولیک و تنفسی
 (د) آلkaloz متابولیک و تنفسی
 پاسخ) ب

اسمو‌لایت

معیاری از تعداد ذرات حل شده در محلول است. برخلاف وزن مخصوص، که هم به نوع و هم به تعداد وابسته است، اسمو‌لایته فقط بستگی به تعداد دارد. مواد حل شده سبب تغییر در چهار خصوصیت محلول‌ها می‌شوند که به آنها خواص کولیگاتیو یا جمعی می‌گویند. شامل فشار اسمزی، فشار بخار، نقطه جوش و نقطه انجماد می‌باشد.

$$\text{اسمو} = \frac{\text{اسمو}}{\text{kg}} \quad (\text{اسمو‌لایته})$$

اسمو‌لایته عبارت است از یک اسمو ماده غیرالکترولیت در یک لیتر آب مقطر.

$$\text{اسمو} = \frac{\text{اسمو}}{\text{لیتر محلول}} \quad (\text{اسمو‌لایته})$$

اسمو‌لایته نسبت ثابت وزن/وزن است، اما اسمو‌لایته به علت افزایش حجم محلول در نتیجه افروزن یک ماده حل شونده و نیز تأثیر حرارت، متغیر است.

اسمو‌لایته یک محلول از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$\phi = \frac{n}{n + c} \quad (\text{اسمو‌لایته})$$

n: تعداد اتم‌های تفکیک شده

ϕ : ضریب اسمزی

c: غلظت بر حسب H_2O mol/kg

اگر یک مولکول گرم از ماده غیرالکترولیت مثل گلوکز که حاوی $6/0 \times 10^{-23}$ ذره است، در یک کیلوگرم آب حل شود، نقطه انجماد را $1/8^{\circ}\text{C}$ و فشار بخار را 17000 mmHg افزایش خواهد داد. برای اندازه‌گیری اسمو‌لایته یک محلول می‌توان از تغییر نقطه انجماد استفاده نمود.

ϕ برای الکترولیت‌های پلاسمای بدن حدود ۰/۹۳ است.

الکترولیت‌هایی چون Na^+ , Cl^- , HCO_3^- , ۰/۹۲٪ اسمو‌لایته پلاسمای تشکیل می‌دهند، سایر الکترولیت‌ها، پروتئین‌های سرم، گلوکز، اوره مسئول ۸٪ باقیمانده هستند. اسمو‌لایته نرمال سرم $\frac{\text{mosmol}}{\text{kg H}_2\text{O}}$ ۳۱۰-۲۸۵ است.

جهت محاسبه اسمو‌لایته سرم می‌توان از فرمول زیر استفاده نمود:

$$\text{اسمو} = \frac{\text{mosmol}}{\text{kg H}_2\text{O}} = \frac{\text{گلوکز}}{۲۰} + \frac{\text{BUN}}{۳}$$

اسمولالیته ادرار حدود $\frac{\text{mosmol}}{\text{kg} (\text{H}_2\text{O})}$ ۵۰-۱۴۰۰ است.

افزایش اسمولالیته سرم زمانی که دهیدراته شدن در بدن اتفاق بیافتد دیده می‌شود. هایپراسمولالیته در سالخوردگان و نوزادان شدیدتر است. در هایپوسمولالیته، حجم آب بدن افزایش می‌یابد.

تعادل آب بدن

تعادل آب بدن به وسیله مکانیسم‌هایی که نسبت به تونیسیته و حجم مایع خارج سلولی (ECF) واکنش نشان می‌دهند تنظیم می‌شود:

۱) اثر وازوپرسین (ADH) بر توبولهای جمع‌کننده ادرار

۲) سیستم رنین-آثربوتنانسین

۳) مرکز تشنجی

از دست رفتن آب بدن بدون جایگزینی آن را دهیدراته شدن می‌گویند که همراه با کاهش حجم خون است. معمولاً همراه با آب، سدیم نیز از دست می‌رود. علت دهیدراته شدن شامل: استفراغ، اسهال، جراحی، تجویز دیورتیک، بیماری کلیوی، تب، آدیسون است. افزایش آب تام بدن، همراه با افزایش حجم خون و افزایش میزان سدیم می‌باشد که در نارسایی قلبی، سیروز، ستلوم نفروتیک دیده می‌شود.

الکترولیت‌ها و توازن الکترولیتی

در مایعات خارج سلولی کاتیون اصلی Na^+ و آنیون اصلی Cl^- است. در واحد SI اندازه‌گیری الکترولیت به میلی‌مول بر لیتر است.

$$\text{مEq} = \frac{\text{غلاظت بر حسب میلی‌گرم در لیتر}}{(\text{ظرفیت} / \text{وزن مولکولی}) \text{ عدد والانس گرم}}$$

برای محاسبه میلی‌اکی والان در لیتر، میزان میلی‌گرم درصد هر جسم را در عدد ۱۰ ضرب و به اکی والان گرم آن تقسیم می‌کنیم.

مثال: غلاظت پتاسیم سرم ۳۲۲ میلی‌گرم در لیتر است، بر حسب

mEq/L چقدر؟

الف) ۱۴۰ ب) ۸/۲۵ ج) ۱۶۱ د) ۳۲۲

پاسخ) ب

فشار اسمزی

هرگاه غشاء نیمه تراوایی انتخاب کنیم که مولکول‌های جسم محلول قابل عبور از آن نباشد، عبور مولکول حلال از یک طرف غشاء به طرفی که جسم محلول بیشتر است، فشاری را تولید می‌نماید که به آن فشار اسمزی گویند.

$$\pi = \frac{nRT}{V}$$

n = تعداد مولکول جسم محلول

R = ضریب ثابت گاز (0.082)

T = درجه حرارت مطلق

V = حجم (L)

چون $\frac{n}{V}$ معادل $\frac{C}{M}$ است، پس می‌توان فرمول را بصورت زیر نوشت:

$$\pi = \frac{C}{M} \times R \times T$$

M = وزن مولکولی

C = غلظت (گرم در لیتر)

اگر جسم قابل یونیزه شدن (NaCl) باشد، هر یون مستقلًا ایجاد فشار اسمزی می‌نماید که باید ضریب یونیزاسیون (α) را هم در نظر گرفت.

$$\pi = i \times \frac{C}{M} \times RT \quad i = 1 + \alpha(n-1)$$

مثالاً در یک محلول مولکول گرم در لیتر NaCl که فقط $86/3\%$ یونیزه

می‌شود (یعنی $\alpha=0.86$) و تعداد یون‌ها برابر ۲ است. پس:

$$i = 1 + 0.86(2-1) = 1.86$$

$$\pi = 1.86 \times \frac{58/5}{58/5} \times 0.082 \times 273$$

پس فشار اسمزی برابر $41/773$ خواهد شد.

یک مولکول گرم جسم غیریونیزه در یک لیتر محلول، فشار اسمزی برابر $22/4$ اتمسفر ایجاد می‌نماید، به آن یک اسمول گویند (osm). یک هزار آن را میلی اسمول می‌نامند. چون غلظت یون‌های بدن خیلی کم است، یونیزاسیون را برابر 100% فرض و غلظت برحسب میلی‌گرم در لیتر را بر وزن مولکولی تقسیم و فشار اسمزی برحسب میلی‌اسمول بدست می‌آید.

$$\pi = \frac{\text{میلی‌گرم در لیتر}}{M} = \text{mosm}$$

با این محاسبات، فشار اسمزی پلاسما 310 میلی‌اسمول بدست می‌آید.

محلول‌هایی که نقطه انجماد -56°C و فشار اسمزی 338 میلی‌اسمول دارد را ایزوتونیک گویند (محلول نمک $8/5$ یا 9 در هزار در آب معمولی ایزوتون است).

محلول‌هایی با فشار اسمزی بالاتر را هایپرتونیک و کمتر را هایپوتونیک گویند.

فشار کلوئیدی و اسمزی یا فشار انکوتیک

فشار اسمزی ناشی از پروتئین‌های پلاسمما را فشار انکوتیک یا فشار استارالینگ گویند. این فشار سبب جذب مایع خارج سلولی بداخل پلاسمما می‌شود. اگر پروتئین‌های پلاسمما کاهش یابد، آب از پلاسمما به مایع خارج سلولی رفته و ادم ایجاد می‌نماید.

ترکیبات آلی خشی (اوره، گلوكر) و یون‌های مصرفی که بطور آزاد از جدار عروق و غشاء سلول عبور می‌نمایند، فشار اسمزی تام مایعات بدن را افزایش می‌دهند، اما دارای فشار اسمزی مؤثر نیستند. تنها پروتئین‌ها که قادر به عبور از غشاء نیستند، قادر به ایجاد فشار اسمزی مؤثر هستند. در پلاسمما فشار اسمزی 27mmHg است.

علاوه بر فشار انکوتیک، اسمزی، فشار هیدرواستاتیک که ناشی از انقباض قلب است و خون را با فشار به بدن پمپ می‌نماید، نیز در تعیین حجم مایعات بدن (پلاسمما و ECF) مؤثر است. فشار اسمزی پلاسمما در حد 5746 میلی‌متر جیوه است که قسمت اعظم آن مربوط به الکترولیت‌ها و ترکیبات آلی خشی می‌باشد و تنها 27 میلی‌متر جیوه آن مربوط به پروتئین‌های بدن است.

در مایع خارج سلولی نیز میزانی پروتئین است که فشار اسمزی 11 میلی‌متر جیوه تولید می‌نماید. فشار اسمزی پلاسمما، 27mmHg و فشار اسمزی مایع خارج سلولی 11mmHg است، این بدان معنی است که فشار اسمزی پلاسمما 16mmHg بیشتر از مایع خارج سلولی است و باعث می‌شود آب و ترکیبات محلول از ECF به پلاسمما وارد شوند. در مقابل این فشار، فشار هیدرواستاتیک است، که در سمت مویرگ سرخرگی (آرتربول)، به میزان 37mmHg است. اما فشار اسمزی این ناحیه 27 میلی‌متر جیوه است، پس مواد با فشار 11 میلی‌متر جیوه به ECF وارد می‌شوند. در ناحیه

ونول (مویرگ سیاهگی)، فشار هیدرواستاتیک کاهش می‌یابد و به ۱۷mmHg می‌رسد، اما فشار انکوتیک در آنجا هم ۲۷ میلی‌متر جیوه است، پس مواد با فشار ۹ میلی‌متر جیوه به خون کشیده می‌شوند (فشار اسمزی مواد را در داخل پلاسما حفظ می‌نماید و فشار هیدرواستاتیک مواد را به ECF می‌کشاند).

۸۰٪ فشار اسمزی مؤثر پلاسما مربوط به آلبومین (پروتئین) است و هر گرم از آن ۱۸ میلی‌لیتر آب را در خون حفظ می‌نماید.

دیورتیک‌ها

برخی از مواد باعث افزایش دفع آب از بدن می‌شوند. به آنها دیورتیک اطلاق می‌شود. مثلاً آب و اتانول با مهار واژوپرسین باعث دفع آب بیشتر می‌شوند (دیورز). مواد فعال اسمزی مثل گلوکر، مانیتول، زانتین‌ها (کافئین و تتوفیلین) دیورز می‌دهند. املاح اسیدی کننده مثل کلرور کلسیم باعث دفع آنیون‌ها به همراه سدیم می‌شوند. مهارکننده‌های کربنیک انهیدراز مثل استازولامید (دیاموکس) با کاهش ترشح H^+ ، دفع سدیم و پتاسیم را افزایش می‌دهد. متالازون و تیازیدها (مثل کلروتیازید) باعث مهار کوتانسپورتر سدیم-پتاسیم در لوله دیستال می‌شوند. دیورتیک‌های قوس هنله (فوروزمید، اتاکربنیک اسید، بومتازید) ناقل $Cl-K-Na^+$ را در شاخه صعودی هنله مهار می‌سازند. ناتریورتیک‌های احتباس‌دهنده یون پتاسیم (اسپیرنولاکتون، تریامترن، آمیلورید، معاوضه سدیم-پتاسیم را در دیستال مهار می‌سازند (اسپیرنولاکتون آلدسترون را مهار می‌سازد و آمیلورید کانال سدیم را مهار می‌سازد).

مواد معدنی

بسیاری از مواد معدنی ضروری در رژیم غذایی یافت می‌شوند، مقادیر موردنیاز این املاح از چند گرم در روز برای سدیم و کلسیم تا چند میلی‌گرم در روز برای آهن، تا چند میکروگرم در روز برای عناصر کمیاب متغیر است. اهمیت این عناصر به خاطر نقش مهم آنها در فرایندهای مهم بیوشیمیابی و عملکرد آنزیم‌های مهم بدن است. پروتئین‌های حاوی فلزات به دو گروه اصلی تقسیم می‌شوند: